

mange krumspring, at det er utopisk for private virksomheder at være med i opløbet. Hvorfor skal det være tilladt inden for staten i forbindelse med udlicitering at lægge et fiktivt ekstrabeløb oven i de private virksomheders tilbud til dækning af såkaldte økonomiske omkostninger for staten ved at miste opgaven. Fremgangsmåden er i øvrigt EU-stridig og et ensidigt forsøg på med alle midler at fastholde alle opgaver på offentlige hænder. Det generer ikke regeringen. Hærdede betonsocialister mener nemlig, at målet helliger midlet, og målet er at bevare så mange opgaver som muligt – eller endnu bedre at udvide antallet af opgaver – i offentligt regi.

På langt flere områder kan opgaverne udliciteres og målrettes gennem den private sektor. Det er ingen naturnødvendighed, at staten absolut skal løse næsten alle opgaver. Fremskridtspartiet ønsker at gå den stik modsatte vej. Det vil føre til både en billigere og bedre løsning af opgaverne.

På sundhedsområdet er forholdene efterhånden helt kaotiske. Ventelisterne vokser konstant, selv om Folketinget har vedtaget, at ventetiden højst må være tre måneder. Der er danskere, som dør, fordi de ikke nåede at blive behandlet i tide. Det står i skærende kontrast til, at vi hælder milliarder af kroner ud til ulandene, hvis militærregimer poster penge i militært isenkram.

Jeg er sikker på, at statsministerens opfattelse af en ny politisk moral ikke deles af befolkningen. Almindelige mennesker mener, det er umoralsk, når man foregøgler befolkningen, at der skal gøres noget ved ventelisterne, uden at der er sket en snus. At sige til danskerne, at vi trænger til svenske tilstande, er det samme som at vifte en tyr om næsen med en rød klud, men jeg vil alligevel påstå, at svenskerne på et enkelt lille punkt har vist vejen. De har udliciteret bl.a. hjemmehjælp og plejehjem. I Stockholm er det i modsætning til herhjemme lykkedes at reducere ventetiderne på hospitalsbehandling til tre måneder. Midlet har været konkurrence: Bevilningerne til sygehuse har været afhængige af resultaterne. Det kan lade sig gøre, hvis man vil. Men regeringen optræder i sundhedssektoren som de tre berømte aber: Ikke se, ikke høre og ikke tale.

Statsministeren lovede mere omsorg, men hvordan stemmer det overens med regeringens planer om endnu en gang at skære i boligstøtten? De ældre, som er blevet lokket over i ældreboliger med alt for høje huslejer, kan kun betale disse huslejer i kraft af boligstøtten. Det

betyder, at de ældres vilkår endnu en gang forringes. Det ligner bondefangeri, og det er uanstændigt at behandle ældre, der har slidt og slæbt hele livet, så ringe. Og det er oven i købet tredje år i træk, at de ældre oplever nedskæringer. Nu burde det simpelt hen være nok.

Statsministeren gjorde meget ud af de uacceptable forhold, som vi i alt for mange år har budt de psykisk syge. De forhold skal nu ændres. Fremskridtspartiet er helt enig med statsministeren. Det har vi givet udtryk for her i salen mange gange. Men ord og løfter hjælper ikke.

Det er 8 måneder siden, Folketinget i enighed vedtog at rette op på området, og man kunne godt spørge: Hvorfor er der overhovedet ikke sket noget på de 8 måneder?

Men statsministeren kan altså roligt regne med, at Fremskridtspartiet vil holde regeringen fast på, at det denne gang ikke bliver ved ordene. Statsministeren skal ikke slippe af sted med om et år at fortælle Folketinget, at distriktspsykiatrien i virkeligheden hører under amterne, og at regeringen derfor ikke har haft mulighed for at gøre noget. Den slags udenomssnak vil Fremskridtspartiet ikke acceptere.

Fremskridtspartiet vil her og nu have et svar på, om regeringen vil sikre, at der oprettes permanente psykiatriske skadestuer i alle amter, så vi ikke skal nøjes med tomme løfter i en sygehusplan.

Det er handling, der er brug for, og der er brug for handling nu. Hverken de psykisk syge, deres pårørende eller det øvrige samfund kan leve med de nuværende tilstande. Politiet skal ikke længere være skraldemænd, fordi samfundet ikke har det nødvendige apparat, der kan tage sig af syge mennesker. Det er akkurat lige så legitimt at være syg i sindet som at have brækket benene, og man burde have og har krav på nøjagtig den samme behandling fra dette samfund.

Men for at få råd til de nødvendige forbedringer på sundheds- og ældreområdet og give danskerne de reelle skattelettelser, der er nødvendige for at sætte gang i hjulene, foreslår vi i Fremskridtspartiet, at vi tager en 5-års-pause. Vi standser de offentlige bevillinger til luksusformålene, til udlændinge i fjerne lande, og vi sikrer hjemsendelse af flygtninge, som kommer fra lande, hvor der ikke længere er krig. Der vil såmænd ikke ske noget ved i den 5-årige periode at standse offentlige bevillinger til nye motorveje, nye broer eller nye kulturpaladser.